

<http://www.aficccat.org/spip.php?article11631>

L'alternativa sindical combativa s'organitza contra l'Acord Interprofessional de Catalunya d'UGT i CCOO amb les patronals catalanes

Date de missa en línia : divendres 27 de novembre de 2015

- Actualitat - Notícies -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

El «sindicalisme combatiu» s'organitza contra l'acord d'UGT i CCOO amb Foment

Acte conjunt de CGT, COS, IAC, Co.Bas i la Intersindical amb presència de CUP i Podem

S'està produint una reorganització de forces en el camp sindical? El preacord entre les patronals (Foment del Treball, Pimec i Cepime) i els sindicats CCOO i UGT per renovar l'Acord Interprofessional de Catalunya (AIC) ha provocat el rebuig d'un seguit de centrals sindicals i, a més, que l'anomenat "sindicalisme combatiu" hagi escenificat la seva unió. Aquest migdia, la seu de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) ha estat el lloc en què un bloc de forces sindicals han mostrat la seva oposició rotunda al nou acord que es presentarà demà.

La CGT, la Coordinadora Obrera Sindical (COS), la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), Co.Bas (Comissions de Base) i la Intersindical-Confederació Sindical Catalana (Intersindical-CSC) han fet una roda de premsa conjunta a la qual han assistit membres de Podem, com el diputat Albano Dante Fachín, i de la CUP, com la diputada Eulàlia Reguant, qui ha intervingut per explicitar el suport al bloc sindical.

Les centrals que s'oposen a l'AIC assenyalen diversos elements que consideren negatius del nou marc acordat: l'eliminació de conceptes salarials consolidats que els signants consideren obsolets per no estar associats a la productivitat (com l'antiguitat i els plusos col·lectius), la vinculació dels salaris a factors de productivitat seguint uns criteris d'empresa que les centrals esmentades consideren subjectius, l'aposta que segons elles fa l'AIC de la jornada irregular i la flexibilitat com a valors positius i la major participació de les mútues en el control de les baixes, entre d'altres.

Portaveus dels sindicats citats han destacat la força que representen en les empreses. En total, més de 2.500 delegats sindicals, una manera de dir que l'espai sindical ja no és cosa de dos. Un dels intervinents, Carles Sastre, de la Intersindical, ha donat el component ideològic a la trobada, afirmant que "el bipartidisme sindical està amortitzat. Estem vivint l'esgotament del sistema de la transició, molt evident en el camp polític, i ho ha de ser també en l'àmbit sindical". Els representants sindicals han criticat durament CCOO i UGT per ser "sindicats institucionals, que viuen de les subvencions i són només òrgans d'intermediació". Segons Sastre, "no hi pot haver renovació política sense ruptura sindical".

Els participants han dit que no han adoptat encara mesures concretes contra l'AIC, però que han decidit continuar en contacte per fer un front opositor a l'acord. Un dels presents, un veterà de les lluites sindicals, ha comentat a la sortida: "Això d'avui és un dia històric".

En la roda de premsa han parlat també representants dels treballadors d'Eulen, una empresa a la qual Endesa té subcontractats serveis d'atenció telefònica, i que viu una vaga indefinida des del 3 de novembre per denunciar unes condicions de vida cada cop més precàries.

FONT: NACIÓ DIGITAL

Els sindicats alternatius anuncien que combatran l'aplicació de l'AIC

CGT, IAC, Co.Bas, I-CSC i COS anuncien un front comú contra l'acord que en la seva opinió admet la flexibilitat i la lògica implantada per la reforma laboral

Bel, Blanco, Sastre, Bazaga i Martí durant la roda de premsa Bel, Blanco, Sastre, Bazaga i Martí durant la roda de premsa

Unes hores abans que els sindicats majoritaris i les patronals catalanes firmin el tercer Acord Interprofessional de Catalunya (AIC), diversos sindicats que no coincideixen ni en la lletra ni en l'esperit del pacte han fet una dura crítica al seu contingut i han anunciat que el combatran.

Mireia Bazaga de la CGT; Luís Blanco de la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC); Josep Bel, de Co.Bas; Carles Sastre, de la Intersindical CSC; i Núria Martí de la Coordinadora Obrera Sindical (COS) han desgranat els arguments contra el pacte.

La crítica a l'AIC té diversos angles. Un és allò que les organitzacions interpreten que conté. Especialment durs són els atacs a aspectes com la flexibilitat. Consideren que plantejar mecanismes per negociar la flexibilitat en l'interior de les empreses suposa acceptar la lògica nascuda de la reforma laboral a la qual precisament els sindicats majoritaris, CCOO i UGT es van oposar. També es critica que l'acord inclogui aspectes com vincular salaris a productivitat. En aquest sentit el màxim responsable de I-CSC, Carles Sastre, ha explicat que "com si les empreses no donen informació als representants laborals sobre els seus costos, es pot calcular la productivitat". Per això ha entès que vincular els augments de salaris a aquest element és un error. En aquest sentit va reclamar que els salaris tornin a pujar prenent com a mesura l'IPC.

Un altre element que va suscitar fortes crítiques és la possibilitat que contempla l'acord de substituir complements salarials com antiguitat o altres per figures relacionades amb la marxa individual de les empreses o sectors.

Luis Blanco, coordinador d'AIC, vas destacar que els pactes "incloguin com a part essencial la flexibilitat, cosa que suposa més facilitat per acomiadar". En la seva opinió, acords com l'AIC només serveixen perquè les forces vives entenguin els sindicats que firmaran, que va qualificar de sindicats institucionals, com a interlocutors vàlids.

Segons Blanco, pactes com l'AIC serien la torna que usarien els sindicats firmants per accedir a subvencions que reparteix la Generalitat a les centrals obreres i a "si es mira, els pressupostos de la Generalitat inclouen aquestes ajudes com a suport en la intermediació, quan el paper dels sindicats no hauria de ser intermediar sinó defensar els treballadors", va dir.

Bel va ser directe en indicar que l'AIC "legitima una part de la reforma laboral". També va dir que acords com l'esmentat "es firmen sense consultar els treballadors". En aquest sentit va posar com a exemple el cas de Telefónica on, segons va assegurar, s'ha fet un pacte per part de la UGT i CCOO que suposa acceptar 7.900 baixes més sense consultar als treballadors".

Josep Bel va qüestionar que CCOO i UGT siguin els sindicats més representatius, assegurant que aquesta consideració procedeix s'una llei nascuda de la transició, la LOLS, que dóna una posició de superioritat a les dues organitzacions, cosa que "impedeix la democràcia sindical" va dir.

Sastre, va fer un paral·lelisme considerant que igual que ara es qüestiona el paper dels partits polítics a la transició, caldria qüestionar el paper dels sindicats majoritaris en l'inici de la democràcia, en el que va qualificar de

"bisindicalisme".

Totes les forces sindicals aplegades en la roda de premsa es van comprometre a combatre l'AIC allà on tinguin presència per evitar que triomfi l'esperit que segons el seu parer suposa de pacte amb la patronal.

FONT: [DIARI DEL TREBALL](#)

Contra l'acord de la patronal amb CCOO i UGT

CGT, COS, IAC, CSC, juntament amb Podem i la CUP, rebutgen l'Acord Interprofessional de Catalunya perquè "afavoreix la precarietat"

"Els sindicats CCOO i UGT accepten la lògica empresarial en aspectes com les garanties salarials, la jornada irregular i el que anomenen la 'flexibilitat del treballador' a disposició de les empreses, l'increment de la pressió sobre baixes mèdiques o aspectes irrellevants en les inaplicacions de conveni o ultraactivitat. Es marquen les línies d'actuació d'aquests dos sindicats en els convenis en relació a com implantar, encara més, aquestes mesures lesives per a la classe treballadora, enlloc de combatre-les", argumenten la Confederació General del Treball (CGT), la Coordinadora Obrera Sindical (COS), la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), Intersindical Confederació Sindical Catalana (I-CSC), juntament amb PODEM i la Candidatura d'Unitat Popular (CUP), per rebutjar l'acord signat aquest divendres entre CCOO i UGT i les diferents patronals sobre l'Acord Interprofessional de Catalunya (AIC).

Els sindicats alternatius consideren que la signatura de l'acord "és una reedició de l'anterior que afavoreix l'increment de la precarietat a Catalunya". Critiquen que s'eliminin conceptes salarials consolidats, com l'antiguitat, per no estar associats a la productivitat, que s'aposti per lligar els salaris a factors de productivitat sota criteris empresarials o que hi hagi major participació de les mútues en el control de baixes.

De la seva banda, les patronals Fepime Catalunya, Foment del Treball, PIMEC i els sindicats CCOO i UGT han signat l'acord per "impulsar la concertació social i la negociació col·lectiva" com a "mecanismes més idonis per assolir un sistema de relacions laborals flexible, equilibrat, permeable a les adaptacions necessàries en els sectors i les empreses".

FONT: [EL TRIANGLE](#)

Els sindicats "minoritaris" rebutgen l'acord interprofessional (Vídeo):

<http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/telenoticies-migdia/els-sindicats-minoritaris-rebutgen-lacord-interprofessional/video/5567458/>

Roda de premsa a Barcelona el 26 de novembre al local de la FAVB: L'alternativa sindical davant l'Acord Interprofessional de Catalunya (AIC)

Roda de premsa conjunta de CGT, COS, IAC, I-CSC, CUP

RODA DE PREMSA: L'ALTERNATIVA SINDICAL DAVANT L'ACORD INTERPROFESSIONAL DE CATALUNYA (AIC)

Al local de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, dijous 26 de novembre a les 12:00 hores.

El propassat 12 de novembre es va filtrar als mitjans de comunicació un document de preacord del sindicats CCOO i UGT de Catalunya amb les patronals d'àmbit català (Foment del Treball, Pimec i Fepime) per a renovar un nou Acord Interprofessional de Catalunya (AIC).

Les organitzacions convocants d'aquesta roda de premsa vam poder comprovar com els pitjors pronòstics es complien. Estem no només davant d'una reedició del nefast acord anterior, afavoridor del fort increment en la precarietat a Catalunya, sinó que s'empitjoren més aspectes claus de la qualitat de vida dels i les treballadores del país.

Aquest document en línies generals suposa que els sindicats CCOO i UGT accepten la lògica empresarial en aspectes com les garanties salarials, la jornada irregular i el que anomenen la 'flexibilitat del treballador' a disposició de les empreses, l'increment de la pressió sobre baixes mèdiques o aspectes irrellevants en les inaplicacions de conveni o ultraactivitat. Es marquen les línies d'actuació d'aquests dos sindicats en els convenis en relació a com implantar, encara més, aquestes mesures lesives per a la classe treballadora, enlloc de combatre-les.

No estem, doncs, malgrat que així ho pretenen CCOO i UGT, davant d'una millora del marc de la darrera reforma laboral, atès que molts dels punts esmentats ja es van acordar el 2011, sinó davant l'assumpció dels valors i les receptes d'aquesta per part de les organitzacions signants.

En destaquem:

" Eliminació de conceptes salarials consolidats que els signants consideren 'obsolets' per no estar associats a la productivitat (antiguitat, plusos col·lectius).

" Aposta per lligar salaris a factors de productivitat sota criteris empresarials.

" Consideració de les bosses d'hores, la jornada irregular, i la flexibilitat del treballador com a valors intrínsecament positius a acordar i potenciar. Som davant d'una nova reblada de clau contra la conciliació de la vida laboral i familiar dels treballadors i les treballadores.

" Major participació de les Mútues en el control de les baixes i ús compartit d'informació mèdica personal, juntament amb l'"agilització" dels processos d'inspeccions mèdiques. Això és particularment lesiu en aquests temps, en els quals l'ICAM (Institut Català d'Avaluacions Mèdiques) anul·la la majoria de peticions de baixa sota criteris economicistes. L'acord contempla també la consideració del que anomenen 'absentisme' com un problema a combatre.

" Acceptació de les inaplicacions de convenis si compleixen requeriments cosmètics d'informació i adequació a la reforma laboral.

Per a denunciar tot això, les organitzacions del sindicalisme combatiu, Confederació General del Treball de Catalunya (CGT), Coordinadora Obrera Sindical (COS), Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) i Intersindical-Confederació Sindical Catalana (Intersindical-CSC), juntament amb la Candidatura d'Unitat Popular (CUP), us CONVOQUEM a una roda de premsa a la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, carrer dels Obradors numero 8, aquest dijous 26 de novembre a les 12:00 hores.

CGT, COS, IAC, I-CSC, CUP

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article11628#.Vli0yXYve1s>

Convocatòria Roda de premsa conjunta CGT, COS, IAC, Co.Bas:

[Roda de premsa a Barcelona el 26 de novembre al local de la FAVB: L'alternativa sindical davant l'Acord Interprofessional de Catalunya \(AIC\)](http://es.slideshare.net/CGTCatalunya/roda-de-premsa-a-barcelona-el-26-de-novembre-al-local-de-la-favb-lalternativa-sindical-davant-lacord-interprofessional-de-catalunya-aic)

<http://es.slideshare.net/CGTCatalunya/roda-de-premsa-a-barcelona-el-26-de-novembre-al-local-de-la-favb-lalternativa-sindical-davant-lacord-interprofessional-de-catalunya-aic>

**CGT de Catalunya davant la notícia d'un preacord en l'Acord Interprofessional de Catalunya
Comunicat del Secretariat Permanent del Comitè Confederal de CGT Catalunya**

Com a conseqüència d'una filtració, els mitjans de comunicació s'han fet ressò de l'existència d'un preacord entre els equips negociadors de CCOO, UGT i patronals d'àmbit català (Foment del Treball, Pimec i Fepime) per a una nova reedició de l'Acord Interprofessional de Catalunya.

Aquest document marca els eixos i guies d'actuació en el futur immediat tant de les patronals com dels dos sindicats abans referenciats en les negociacions de convenis sectorials o d'empresa. Aquests convenis regulen les condicions laborals de milions de treballadores i treballadors de tota Catalunya.

Com a Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya no podem fer encara una valoració global, atès que el contingut complert del document és a data d'avui secret. Com secretes han estat, un cop més, aquestes converses i negociacions que afectaran profundament a les nostres condicions de vida i de treball en els propers anys.

Les informacions filtrades permeten certificar que alguns dels eixos principals en matèria de jornada laboral i salaris aprofundeixen en les línies marcades per l'aberrant acord subscrit per les parts per al període 2011-2014, el qual considerem que va contribuir a fer créixer la precarietat i la inestabilitat laboral que patim la classe treballadora catalana.

CCOO i UGT continuen apostant per vincular el salari de les treballadores i treballadors al concepte empresarial de "productivitat" i pacten "suprimir models salarials obsolets i determinats complements improductius". Ras i curt, eliminar dels convenis tot complement ("obsolet") que no estigui lligat al rendiment (antiguitat, alguns plusos, etc.) i que les millores que en un moment donat es puguin aconseguir siguin volàtils i discrecionals, depenent sempre de criteris empresarials.

L'altre punt molt preocupant és l'acceptació en la flexibilització de la jornada de les treballadores i treballadors en funció dels desitjos productius de l'empresa, la bossa d'hores o la introducció de la jornada irregular com a aposta concreta en aquest acord (a diferència del de 2011) .

Treballadores i plantilles assistim, doncs, a l'establiment d'uns criteris de negociació que possibiliten més retallades en conceptes fixos i garantits (allà on encara en quedin) i a una major disposició del nostre temps lliure en mans de la maquinària productiva empresarial. Es tracta d'un nou atemptat contra tot intent de conciliació de la vida personal amb la laboral, fent que el nostre temps d'oci i familiar al llarg de l'any, passa a la tutela empresarial i els seus desitjos productius.

El panorama que ens dibuixa aquest acord no ens resulta gens sorprenent, almenys pel que fa a la part empresarial, doncs no fa més que aprofundir en el catàleg del seu ideari de reivindicacions de sempre. Sí que no deixa de

sobtar-nos la facilitat amb la qual és assumit pels sindicats signants com a eix de negociació i acord.

A efectes pràctics, a les taules de negociació, els afiliats i afiliades de la CGT de Catalunya tornarem a trobar-nos amb un model sindical que la majoria de vegades costa de distingir dels representants patronals. I a efectes pràctics, tornarem a oferir tota la resistència possible a aquest model, responsable de tants retrocessos concertats a esquenes del conjunt de la ciutadania.

Fem una crida a la població treballadora catalana a plantar cara a tots aquests retrocessos, i a unir-se allà on es defensin amb intensitat i llibertat els seus drets i la seva dignitat com a individus i com a classe. Davant del sindicalisme de concertació i de renúncies, com sempre, per la via del suport mutu i l'acció directa.

En el moment de fer públic aquest comunicat hem rebut, finalment, l'esborrany del preacord del nou AIC, el qual estem analitzant amb detall. Qualsevol posterior valoració sobre el contingut, o sobre altres informacions relatives al mateix, es faran públiques durant els propers dies o setmanes.

Barcelona, a 12 de novembre de 2015

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya

[Cgt de catalunya davant la notícia d'un preacord en l'acord interprofessional de catalunya](#)

<http://www.slideshare.net/CGTCatalunya/cgt-de-catalunya-davant-la-notcia-dun-preacord-en-lacord-interprofessional-de-catalunya>

L'Acord Interprofessional de Catalunya: l'acceptació de la lògica de l'enemic

Article d'Ermengol Gassiot

Molt probablement a finals d'aquest mes els dos sindicats amb més delegats i subvencions públiques i privades de Catalunya signaran, amb les patronals Foment del Treball i PIMEC una nova versió de l'Acord Interprofessional de Catalunya (AIC). Si finalment es confirma, la seva signatura és una mala notícia pel conjunt dels treballadors i treballadores de Catalunya. Per diverses raons que miraré de resumir molt sintèticament.

Un primer grup de raons té a veure amb el contingut objectiu de l'acord. En destaco alguns punts. Un primer és el fet que assumeix que, i cito textualment, "La negociació col·lectiva ha de regular l'organització flexible del temps de treball en relació amb les necessitats de l'activitat empresarial, especialment en cicles de diferent intensitat de l'activitat i fluctuacions en la demanda". A partir d'aquí, en el document es defineixen compromisos per a facilitar a l'empresari alterar les jornades laborals en funció dels seus interessos i s'esvaeix la limitació que fixa l'actual versió de l'Estatut dels Treballadors d'un màxim del 10% de distribució irregular de la jornada laboral sempre i quan no hi hagi un acord en un altre sentit. De fet, sembla que aquest text fixa el compromís de trobar un acord en aquesta matèria i es renuncia a definir un topall màxim que limiti la capacitat dels empresaris de modificar la nostra jornada de treball quan ho creguin necessari. En aquesta flexibilitat no es contempen, més enllà d'alguna declaració retòrica poc precisa, factors derivats del nostre dret a conciliar la nostra vida personal amb la laboral.

Un altre punt és la consolidació de les "bosses d'hores", també vinculades als interessos de l'empresa, com un element addicional d'aquesta flexibilització de les jornades laborals. Un tercer és l'avenç en la desvinculació dels salaris del seu poder de compra, és a dir, de l'evolució de l'IPC. Aquest aspecte ja el van acordar a nivell estatal fa

pocs mesos CCOO i UGT amb les patronals CEOE i CEPYME en el III Acord Confederal i s'està aplicant en molts dels convenis que s'estan aprovant darrerament, amb pujades salarials de l'ordre del 0,5 a 1%. Concretament, esborrany de document de l'AIC al qual hem tingut accés considera que s'ha de tendir a eliminar complements salarials que considera obsolets i apostar per fixar-los, en tot cas, a la productivitat i a l'evolució de l'activitat empresarial. En definitiva, una passa més deslligar els salaris de les necessitats dels treballadors i assimilar-los a pagaments que els empresaris ens fan en funció dels seus resultats econòmics. El canvi de concepte és molt important.

I aquest aspecte em permet introduir un altre argument preocupant en la signatura de l'AIC per part de CCOO i UGT. A pràcticament la totalitat del text, la motivació de les mesures que s'hi planteja gira entorn els interessos empresarials. Així, per exemple, i torno a reproduir literalment el text:

"De tal manera que l'existència de mecanismes flexibilitzadors de les relacions laborals han de permetre a les empreses disposar de la necessària capacitat d'adaptació en un context econòmic en constant canvi, en mercats més oberts, amb la implantació d'innovacions tecnològiques més immediates, amb fluctuacions constants de la demanda que la fa imprevisible, i amb fenòmens imparables com la internacionalització i la globalització econòmica."

En general, el llenguatge del document és sempre d'aquest estil, reproduint conceptes que habitualment fa servir la patronal en les seves reivindicacions. Per contra, quan es tracta de parlar de la perspectiva dels treballadors, generalment es fa en referència a processos negociadors i de reconducció dels conflictes.

A ningú se'ns escapa que en una situació de conflicte, i les relacions laborals en un món capitalista ho són, la part que té la capacitat d'imposar la seva perspectiva, la manera d'entendre'l coherent amb els seus interessos, té mitja batalla guanyada. En altres paraules, si els treballadors i treballadores assumim la lògica discursiva del capital renunciem a modificar les relacions d'explotació a les que estem sotmesos. A resoldre el conflicte en funció dels nostres interessos. Per exemple, que assumim que l'absentisme laboral és un problema a resoldre i deixem en un segon (o tercer) pla l'anàlisi de com unes determinades condicions i ritmes de treball afecten a la nostra salut i promouen baixes. De fet, el text de l'AIC ho planteja en aquests termes i proposa donar més poder a les mútues per fiscalitzar la salut dels treballadors. I em canvi, evita qüestionar la legislació actual en matèria de baixes mèdiques o el paper de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) que actualment està denegant de manera escandalosa una part important de les sol·licituds d'incapacitats. La mateixa línia de cessió ideològica es fa palesa quan el text considera que qui crea la riquesa són els empresaris i no nosaltres, amb el nostre treball. Dit de manera més directa, i parafrasejant B. Brecht, mentre els lleons no tinguin els seus propis historiadors, les històries de cacera seguiran glorificant al caçador. El text de l'AIC és molt clar en aquest sentit, els sindicats que el signen semblen renunciar a explicar la realitat a partir de la perspectiva dels treballadors. En definitiva al conflicte entre treball i capital.

És ben cert que l'AIC no té validesa jurídica. Però en la mesura que vincula a les organitzacions signatàries, suposa ja una declaració d'intencions de per on anirà la negociació col·lectiva. Una negociació col·lectiva on moltes vegades només hi participen aquests dos sindicats en base uns criteris de representativitat que, si s'apliquessin al Parlament de Catalunya, implicaria excloure els grups parlamentaris de CSQP, PP i CUP de qualsevol procés de presa de decisions. Una negociació col·lectiva que es basa exclusivament en la delegació i no en la participació directa dels treballadors/es en assemblees i que, en el millor dels casos, contempla únicament referèndums per a ratificar acords ja tancats.

En els propers mesos caldrà articular una resposta clara i contundent a la concreció de l'AIC. Ho haurem de fer sector a sector i empresa a empresa. Però també haurem de construir aquesta resposta a nivell més global. Bastint alternatives al model sindical i de concertació derivat del règim del 78. En aquest camí, se'ns dubte, confluirem diversos sectors del món del treball, amb especial incidència de precaris i precàries. Ens hi va el futur.

* Article d'Ermengol Gassiot, Secretari General de CGT Catalunya, publicat al Diari del Treball.

<http://diaritreball.cat/lacord-interprofessional-de-catalunya-lacceptacio-de-la-logica-de-lenemic/>

Embat contra l'AIC i al costat del sindicalisme de classe alternatiu i combatiu

Les patronals catalanes (Fomento Nacional del Trabajo, FEPIME i PIMEC) i els sindicats institucionals (CCOO i UGT) han signat l'Acord Interprofessional de Catalunya (AIC) amb vigència fins al 31 de desembre de 2017.

Aquest pacte, etiquetat pels signants com a una eina de concertació social, estableix orientacions, recomanacions i criteris pel desenvolupament de la negociació col·lectiva, del Tribunal Laboral de Catalunya i de l'Observatori de la conjuntura econòmica.

Des d'Embat, organització llibertària de Catalunya, hem de dir curt i ras que no és altra cosa que l'aplicació pràctica de la darrera reforma laboral. Per cert, plantejada pel PP i amb la col·laboració i el suport, entre d'altres, de Convergència i Unió.

Al 2012, la majoria de les organitzacions sindicals van convocar dues vagues generals: el 29 de març, contra la setena contrareforma laboral de la transacció democràtica; i, el 14 de novembre, contra les polítiques d'austeritat del Govern estatal i d'altres administracions (coincident amb vagues generals a Itàlia, Grècia, Portugal...)

La demanda de continuïtat en les mobilitzacions, plantejada pel sindicats alternatius i combatius i els moviments socials, va ser bandejada pels sindicats institucionals i pactistes amb una hipotètica crida a una resistència numantina empresa a empresa, sector a sector i conveni a conveni.

Tres anys després, podem confirmar que va ser una fugida d'estudi. Els sindicats institucionals han signat tots els EROs i tots els convenis a la baixa que se'ls han posat pel davant. Només en el casos en què els seus sectors crítics (especialment de CCOO) o altres sindicats combatius han tingut majories entre les plantilles la situació ha estat diferent.

Els EROs pactats (Andalusia; Telefònica, entitats bancàries...), les targetes black (Bankia i altres), el cobrament per prestacions de treva social (Panrico, Banca, Telemàrketing...), les subvencions de l'Estat i d'altres administracions, la consideració legal de sindicats majoritaris (a l'estil monàrquic), les comissions paritàries, els consells d'administració i/o consells socials... conformem un panorama de concertació interclassista, corrupció capitalista i allunyament de les classes populars.

On ha estat la veu i la força de les grans organitzacions sindicals mentre les classes populars patíem acomiadaments, desnonaments, atur, exclusió social, precarització laboral, pèrdua de capacitat adquisitiva...? Silenci absolut o pacte vergonyós!

L'AIC és més del mateix: més flexibilitat per acomiadar en funció dels interessos de les empreses; major vinculació dels salaris a la productivitat de les empreses, amb la seva desvinculació de l'IPC i l'eliminació dels complements d'antiguitat i d'altres; més capacitat de les empreses per distribuir irregularment les jornades de treball i dificultar la conciliació de la vida i del treball; més poder a les mútues per decidir sobre la salut de les treballadores;...

En definitiva, més acceptació del discurs neoliberal i dels interessos capitalistes.

Des d'Embat saludem la roda de premsa conjunta del sindicalisme combatiu i alternatiu català (CGT, COS, I-CSC, IAC, Co.bas) i desitgem que es produeixi una unitat d'acció (a la qual, ens agradaria que s'incorporessin CNT i Solidaritat Obrera i altres) contra les conseqüències antisocials de l'AIC.

També, volem ressaltar la necessitat d'un treball mobilitzador conjunt del sindicalisme combatiu, els moviments socials i les organitzacions anticapitalistes. I, des d'aquesta declaració refermar la voluntat d'Embat de participar activament.

Catalunya, 27 de novembre de 2015

Més informació:

- ▶ [Esborrany preacord Interprofessional de Catalunya \(a data 6.11.2015\) entre Foment-CCOO-PIMEC-UGT-FEPIME:](#)

[Esborrany preacord Interprofessional de Catalunya \(a data 6.11.2015\) entre Foment-CCOO-PIMEC-UGT-FEPIME](#)

[Més informació:](#)

[- ABOUT.ME CGT CATALUNYA](#)